

УДК 050(=161.2)-053.4

З.О. Пахолок – кандидат
філологічних наук,
доцент кафедри філології
та методики початкової освіти
Волинського національного
університету ім. Лесі Українки

**Дитячий журнал «Вінні та його друзі» як засіб навчання та виховання
дітей дошкільного і молодшого шкільного віку**

Роботу виконано на кафедрі
філології та методики
початкової освіти
Волинського національного
університету ім. Лесі Українки

У статті описано тематичне наповнення журналу «Вінні та його друзі», проаналізована змістова специфіка рубрик, відповідність державним санітарним правилам та нормам, з'ясовано тип видання за читацьким призначенням, розглянуто його художнє оформлення, а також запропоновані прийоми використання часопису в дошкільному закладі та початкових класах.

Ключові слова: дитячий журнал, тематичне наповнення видання, літературний персонаж, рубрика, навчальний та виховний процес, дошкільний навчальний заклад, початкові класи.

Постановка наукової проблеми та її значення. Дитинство є часом закладання основ духовного, інтелектуального та естетичного розвитку людини. Конвенція про права дитини, прийнята 44-ою сесією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй 20 листопада 1989 р., містить визнання за дитиною особливих потреб, «досягнення розвитку її особистості, включаючи культурний і духовний розвиток дитини» [22, с. 37].

Розвиткові культурного і духовного розвитку особистості дитини сприяє література для дітей, складовою частиною якої є дитяча періодика. Особливість дитячої періодики полягає в тому, що журнальні і газетні видання «повинні бути розраховані на конкретну вікову категорію юних читачів і виконувати

комплекс цільових настанов пізнавального, навчального і художнього характеру» [33, с. 58].

Перевага дитячої періодики над художньою літературою полягає в тому, що в ній закладено, по-перше, принцип новизни. Дитина дошкільного віку, беручи до рук журнал або газету, знайомиться за допомогою батьків або вихователя з новими творами літератури для дітей та ілюстраціями до них, а школяр може ознайомитися з виданням самостійно. По-друге, принцип регулярності, періодичності. Дитина очікує на появу номера, у якому є продовження пригод улюблених героїв або відповіді на питання, поставлені у попередньому номері, або навіть фотографія чи лист малюка, якій від його імені відправили батьки.

Асортимент дитячих газет не такий великий, як журналів і налічує близько десятка: «Велика дитяча газета», «Дитяча газета», «Жива вода», «Журавлик», «Зірка», «Казковий вечір». «Літ-україночка», «Перчення», «Я сам(а)». Натомість світ українських дитячих журналів досить розмаїтий, налічує близько трьох сотень часописів, тому назвемо лише найпоширеніші для малюків: «Ангелятко», «Барвінок», «Буслик», «Вулик», «Дзвіночок», «Дивосвіт», «Для малят-маляток», «Дошкільнятко», «Котя», «Малятко», «Пізнайко», «Словознайко», «Стежка», «Яблунька». Цим та багатьом іншим журналам для дошкільників не поталанило, приємне виключення становлять «Барвінок», «Малятко», «Пізнайко», бо дитячі бібліотеки за браком коштів на них підписуються неохоче, мотивуючи малою кількістю читачів цього віку та неконкурентністю нових видань. В такому разі відстежити історію появи та функціонування видання вкрай складно.

Аналіз останніх досліджень із проблеми. Впродовж останніх п'ятнадцяти років активно розробляється тема вивчення сучасної української періодики для дітей дошкільного і молодшого шкільного віку. Одна з причин цієї тенденції криється у появі нових часописів для дітей, викликаною становленням і розвитком національної періодики для дітей. Дослідження стосуються історичного аспекту [23; 41], загальних проблем періодики для дітей [9; 11; 24; 33; 35; 39; 40; 42], типологічної класифікації дитячих

періодичних видань [12], медіа-психології [6; 20], дитячої періодики як засобу розвитку мовленнєвої творчості [36], змісту і форми та загальної характеристики дитячого журналу [3; 19; 38], аналізу окремого видання, наприклад, «Соняшника» [25], або «Малютка» [15; 37], або «Барвінка» [13], використання часопису «Пізнайко» у роботі з дітьми [7], розвиткові зв'язного мовлення засобами художньої ілюстрації [4].

Формування мети та завдань статті. Часопис «Вінні та його друзі» ніколи не був предметом спеціального зацікавлення науковців. Згадку про нього ми знайшли лише у А. О. Бессараб [3, с. 104–105], тому в нашій статті буде розглянуте тематичне наповнення видання, його рубрики, відповідність державним санітарним правилам та нормам, тип видання за читацьким призначенням, художнє оформлення, а також запропоновані прийоми використання часопису в дошкільному закладі та початкових класах.

Виклад основного матеріалу. «Вінні та його друзі» – це перекладне американське видання, що видається у багатьох країнах світу, наприклад, у Польщі, Чехії. У Росії з 1999 по 2002 рр. журнал виходив під назвою «Винни-Пух», а з 2003 р. він отримав назву «Винни и его друзья». В Україні журнал «Вінні-Пух» з'явився у жовтні 2002 р., свідоцтво про державну реєстрацію – серія КВ № 6472 від 29.08.2002. Засновником та видавцем виступило ТОВ Молодіжні видання. Початковий наклад був 7 000 примірників. Згодом часопис було перейменовано на «Вінні та його друзі» свідоцтво про державну реєстрацію – серія КВ № 12538-1422Р від 04.05.2007. Видавцем стала компанія «Егмонт Україна». Наклад було збільшено до 27 000 примірників у 2008 р., у червні 2012 року наклад становив 13 800 примірників.

«Вінні та його друзі» належить до періодичних видань, оскільки «виходить через певні проміжки часу, має заздалегідь визначену щорічну кількість випусків, а також постійну назву нумерованих чи датованих, однотипово оформлених випусків, які не повторюються за змістом» [34, с. 38–39]. Воно щомісячне, виходить дванадцять номерів на рік, друкується вчасно про це свідчить час його підпису до друку. Наприклад, червневий номер 2012 р. підписано 18.05.12.

На першій сторінці обкладинки вміщена у яскравій рамці назва видання і кленовий листочок з написом: «Твій світ живої природи», вказано рік, і номер часопису, логін: «Граймося і навчаємося», знак компанії Disney, під егідою якої започатковано часопис. На четвертій сторінці обкладинки подано анонс наступного номера, штрих код видання, відомості про редакційну передплату. На цих двох сторінках намальований Вінні з друзями [Вінні та його друзі, 2008, № 03(10)]. Отже, обкладинка аналізованого часопису «містить основні інформаційні дані про видання, виступає елементом зовнішнього оформлення видання» [34, с. 119–120], налаштовує споживача на сприйняття правильно організованого матеріалу.

Специфіка цього видання полягає в тому, що звернення до дітей відбувається від імені героїв книги Алана Мілна «Вінні-Пух», а це відповідає віковим психологічним особливостям дитячого сприйняття інформації. Дитячий фантазійний світ захоплюючих пригод разом з лісовими мешканцями і плюшевими іграшками одночасно.

Вінні та його друзі органічно спілкуються між собою і з читачем журналу українською мовою завдяки гарним перекладам В. Радчука, який в одній особі об'єднав знавця та поціновувача рідної мови та фахівця англійської. Він майстерно переповідає зміст діалогічного і монологічного мовлення героїв, відповідно до зорових образів. Від часу поновлення журналу (перший номер вийшов у червні 2007 р.) В. Радчук з другого номера є єдиним і беззмінним його перекладачем. Його перекладацька діяльність знайшла належне зацікавлення і оцінку в наукових колах, зокрема А. Здражко фахово розпитала про секрети майстерності В. Радчука [16, с. 15–18].

Характерною ознакою будь-якого номера часопису «Вінні та його друзі» є велика кількість яскравих ілюстрацій, наприклад, постер із зображенням всієї компанії героїв, фотографій тварин і дуже мало текстів. Маленьким читачам пропонуються розвиваючі завдання на кмітливість, ребуси, головоломки, питання. Є сторінки розмальовок і саморобок. Компонування всіх елементів видання: ілюстрацій, прикрас, тексту є гармонійним і продуманим.

У журналі містяться ігри, які за правилами і умовою подачі не є складними, наприклад, гра «Палички-пливунці». Палички кидають у річку і вгадують, куди вони попливуть. Запитання розкидані на малюнках: «Що роблять Вінні та його друзі? У кого паличок найбільше? Скільки на березі росте жовтих квіток? Що тримає Манюня Ру? Де хмара, схожа на цю комаху?» Відповіді надруковані дрібним шрифтом внизу сторінки і перевернуті [Вінні та його друзі, 2012, № 06]. Ця гра відома як «Дрібнички» (англ. Poohsticks), в ній учасники кидають палички у річку, яка тече, з мосту і чекають, чия паличка першою перетне фінішну пряму. Герой А. Мілна – Крістофер Робін – дійсно грав у цю гру. Вона стала національною: кожен рік в Оксфордширі (Великобританія) проводять чемпіонати з «Дрібничок».

Суттєвою ознакою періодичного журнального видання є його постійні рубрики [34, с. 69]. Спочатку рубрики у часописі були такими: «Наукова експедиція», «Намальовані слова», «В експедицію!», «Гра в цурки», «Сюрприз Тигри», «Пух запитує дерево» [Вінні та його друзі, 2002, № 01]. Згодом намітилася тенденція до збільшення спонукальних назв, що свідчить про діяльнісний підхід під час подачі матеріалу, наприклад, рубрики: «Розберись-но!», «Що змінилося?», «Метикуй!», «Хто що збере?», «Домалюй!», «Оповідка», «Майстерня», «Природа» [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

Кожне число журналу відкривається картою з розташуванням хатинок героїв Вінні, Кенги, Манюні Ру, Кролика, Роха, Тигрика, Сови, Віслючка. Цікавим прийомом у журналі є наявність наскрізного елемента, завдання на початку номера: «На кожній сторінці ми заховали парасольку, яку тобі треба знайти. На обкладинці парасольок не шукай. Як знайдеш усі парасольки, постав пташечку в цьому квадратику» [Вінні та його друзі, 2008, № 03]. У такому формулюванні відчувається повага до маленького користувача, вона міститься у підказці «На обкладинці парасольок не шукай». Безперечно, після такого скерування, малюк не розпорошить сили, а успіх не заставить чекати.

Друкована продукція для дітей має бути не тільки якісною за змістом, але й за поліграфічним виконанням відповідати Галузевому стандарту України [10] та «Державним санітарним нормам і правилам», які «спрямовані на

профілактику захворювань органів зору, опорно-рухового апарату, серцево-судинної системи, а також розладів нервово-психічної сфери організму в дітей» [14, с. 4].

Згідно з класифікацією видань для дітей [14, с. 7–8] існує розподіл на чотири групи:

1. Видання для дітей дошкільного віку (до 6 років);
2. Видання для дітей молодшого шкільного віку (6–10 років), учнів початкових класів;
3. Видання для дітей середнього шкільного віку (11–14 років), учнів V–VIII класів;
4. Видання для дітей старшого шкільного віку, підлітки (15–18 років); учнів IX–XII класів.

Вважаємо, що журнал «Вінні та його друзі» належить до двох вікових категорій. Він може використовуватися для дошкільників (перша група) і для учнів початкових класів (друга група). Читацька адреса журналу є однією з основних типологічних ознак, яка «дозволяє визначити глибину розроблення теми, ступінь простоти (складності) тексту майбутнього видання, характер викладу матеріалу, характер ілюстрування та художньо-технічного оформлення видання тощо» [34, с. 182].

Встановлено, що «якщо читацька адреса видання охоплює дві або більше вікові категорії, видання слід оформляти згідно з вимогами для молодшої з указаних груп» [14, с. 8], в такій спосіб журнал добре оформлено для сприйняття дошкільниками, оскільки переважають ілюстрації. Однак в аналізованому журналі зазначено: «Для дітей молодшого шкільного віку», а у каталозі передплатних видань читаємо: «Вінні та його друзі у яскравому журналі для дошкільнят. Чудові ілюстрації, цікаві оповідання та загадки, дитячі ігри та саморобки з природних матеріалів» [17, с. 96]. Вбачаємо у цьому протиріччя, яке має бути усунуте лише видавцями.

Часопис пройшов гігієнічну оцінку шрифтового оформлення видання, воно спрямоване на «забезпечення зручності читання тексту з метою

попередження негативного впливу процесу читання на здоров'я людини» [14, с. 5].

Важливим моментом під час випуску видання є експертиза на вміст формальдегіду та важких металів, її «слід обов'язково проводити для видань першої вікової групи та для інших видань у разі відсутності документів, які підтверджують безпечність використаних поліграфічних матеріалів для здоров'я людини» [14, с. 22].

Приємне враження справляє художнє оформлення цього видання. Ілюстрації доповнюють, пояснюють та прикрашають текст, вони відповідають правилам: «рекомендована ілюстративність видання – не менше 75%» [14, с. 11]. Оцінка ілюстративного оформлення видання: колірність сторінки, ілюстративність сторінки, текстівки (кегель, відстань до малюнку). Фарби, використані при друці не тільки не шкідливі, але й якісні: впродовж шести років не втратили яскравості та не осипалися.

Усі перераховані вище експертизи часопис «Вінні та його друзі» пройшов з гідністю і має висновок санітарно-епідеміологічної експертизи № 05.03.02-04/71914 від 11.11.2009.

У дошкільному закладі при наявності часопису у кожної дитини можна використовувати його під час проведення занять. Законом України «Про дошкільну освіту» встановлено, що зміст дошкільної освіти визначається освітнім стандартом – Базовим компонентом дошкільної освіти [21, с. 203–244]. Він передбачає вимоги до рівня розвиненості, вихованості та навченості дитини шести (семи) років, яка вступає до школи. Ці вимоги мають переглядатися й осучаснюватися не рідше одного разу на десять років. Попередній варіант Базового компонента було прийнято ще у 1998 р. Тому актуальність підготовки нової редакції Базового компонента була законодавчо зумовлена. Нова редакція Базового компоненту дошкільної освіти затверджена наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України № 615 від 22.05.2012 р. [2, с. 4–19].

Окрім того, затверджено новий Державний стандарт початкової освіти, а отже головний документ доквілля потрібно було з ним узгодити, щоб

забезпечити «Вектор наступності Державних стандартів дошкільної і початкової освіти» [5, с. 20–23].

Згідно з Базовою програмою розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» малюк «оперує з множинами: об'єднує їх елементи, сортує, доповнює, вилучає зайві, визначає відношення між ними у процесі класифікації» [21, с. 214]. З цією метою можна використати завдання «Лісові веселощі»: Дружам трапилися лісові метелики. Розташуй цих гарненьких літунів у порядку зменшення, починаючи від найбільшого. З'єднай лініями пари істот однієї породи [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

Дошкільник «здійснює серіацію за величиною, масою, об'ємом. Лічить предмети, розрізняє їх за розташуванням у просторі та за віддаленістю» [21, с. 214], тому на занятті можна використати наступне завдання: «Медовий шлях»: По котрій з трьох доріг треба піти друзям, якщо вони хочуть набрати ще більше меду? Намальовані 3 різнокольорові дороги з горщиками меду [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

Журнал можна використовувати під час прогулянки за методикою Н. І. Бочарової. Заступник директора з питань обслуговування дітей Луцької міської централізованої бібліотечної системи Н. І. Бочарова запропонувала і провела у 2011 р. «Літературні лавочки» у дитячій бібліотеці та ДНЗ № 5 «Пізнайко» м. Луцька. В альтанці на гральному майданчику книжку або журнал вголос читає бібліотекар, додає від себе звукові характеристики героїв: голосом змальовує їх поведінку. Бібліотекар у ролі читця замість звичного вихователя зацікавлює дітей, дисциплінує їх. Н. І. Бочарова представилася як «Книжкова королева», діти, побачивши її в садочку іншого дня, радісно вигукували: «Дивись, дивись Книжкова королева йде!». Читання відбувається з іграшкою-персонажем у руках, добре, коли це є представник лялькового театру «Рукавичка», тоді він, завдяки ляльководу, може рухатися. Бібліотекар під час читання пропонує продовжити фразу, яку він не дочитує до кінця. Читання обов'язково закінчується на самому цікавому моменті так, щоб діти чекали продовження наступного разу.

У ролі ведучих «Літературних лавочок» можуть виступати студенти спеціальності «Дошкільне виховання», які вивчають курс виразного читання. Вони читатимуть оповідки: «Удатний шукач Вінні», «Як оберігали сон», «Хатні бджоли», «Дзига-пострибун» [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

Портрет дошкільника напередодні його вступу до школи має містити розвиток: фізичний, емоційний, соціальний, креативний, мовленнєвий, художньо-естетичний, екологічний, позитивного ставлення до себе, ігрових умінь, загально навчальних умінь [1, с. 275–283]. Різноманітний матеріал, вміщений у кожному номері журналу «Вінні та його друзі» сприяє гармонійному розвитку дитини. Виховний вплив полягає у розкритті теми любові до природи, тварин, які вміють дружно жити, весело і корисно проводити час.

Навчальні завдання для дошкільників та учнів першого класу, як свідчить аналіз програм [1; 29] подібні, тому можна використовувати часопис у першому класі на уроках української мови. Наприклад, коли відбувається навчання грамоти, можна здійснити лісову прогулянку: Літньою порою Ведмедик Вінні та Поросятко Рох насолоджуються прогулянкою по лісу. Знайди на картинці всі букви, що скласти слова «літня пора» [Вінні та його друзі, 2012, № 06] або коли відбувається «ознайомлення школярів із періодичними виданнями (дитяча газета, журнал)» [32, с. 23]. Першокласники мають знати цікавий і насичений часопис, орієнтуватися в його структурі. Принагідно слід розказати, учням, що Вінні-Пух – один із найвідоміших літературних персонажів для дітей ХХ ст. – отримав своє ім'я від ведмедиці Вінні з Лондонського зоопарку [26, с. 25]. Популярну повість-казку українською мовою переклав Л. Солонько у 1963 р. Цей твір написано, на думку російського вченого В. П. Руднева [8], не тільки для дітей, але й для дорослих.

У початкових класах варто використовувати пізнавальну сторінку про тварин: цікаві ракурси з життя братів наших менших схоплює фотооб'єктив. Учні не тільки розглядають фото, але й самостійно читають під ними тексти.

Серед загальнопізнавальних вмінь, якими мають володіти першокласники, вміння «зіставляти групи предметів за однією істотною

ознакою» [32, с. 6]. Вміщене у часописі завдання може виявити його: Допоможи Поросятку Рохові дістатися до барабана. Іти йому треба по каменях на інший берег річки. Ступати він може тільки на камені, позначені буквою С. Зафарбуй ці камені, щоб полегшити йому шлях [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

На уроках математики відбувається «формування початкових математичних знань і способів діяльності, їх практичне застосування ґрунтується на засвоєних учнями у передшкільний період математичних уявленнях, які на елементарному рівні відображають ознаки, властивості та відношення предметів навколишнього світу» [32, с. 139]. Слід використати витівку-завдання на знаходження 5 відмінностей на 2 малюнках: Щоразу, як знаходитимеш якусь різницю замалюй один хвіст – Що змінилося? [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

Першокласники повинні розуміти і вживати у мовленні узагальнювальні слова «кожний», «усі», «крім», «один із», «хоча б один», «решта», «деякі»; розуміє логічні сполучники «і» та «або» [32, с. 143]. У нагоді стане таке завдання: Допоможи Ведмедикові з'ясувати, хто до нього завітав. З'єднай по порядку лінією точки від 1 до 20, а далі розфарбуй картинку. Вийде сова [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

Під час закріплення поняття ознак, пов'язаних з поняттям величини пропонуємо використати наступне завдання: Склади картинку із зображенням портрету Вінні. Які з 6 малих квадратів не належать до портрету Вінні? [Вінні та його друзі, 2012, № 06].

Висновки та перспективи подальших досліджень. В Україні часопис «Вінні та його друзі» не був предметом спеціального аналізу, бо виходив не регулярно, мав перерву у своєму виданні. Він є виданням перекладеним з англійської мови «на мову видання» [34, с. 38] і виданням паралельним, оскільки «випущене паралельно з іншим виданням з тим самим текстом, проте іншою мовою» [34, с. 38].

Журнал придатний для використання на заняттях у ДНЗ і у початкових класах з метою навчання і виховання дітей дошкільного і молодшого шкільного віку.

За браком місця до цієї розвідки не увійшов вартий уваги вихователя і вчителя початкових класів матеріал, який стосується літературного персонажа Вінні-Пуха, придуманого англійським письменником А. Мілном у 1926 р. і зображеного художником Е. Шепардом. Історія про Вінні-Пуха набула популярності завдяки компанії У. Діснея, яка екранізувала повість у вигляді коротких мультфільмів (1966–1983), повнометражних мультфільмів (1977–2009), телесеріалів (1983–2007), спеціальних святкових випусків (1991–1998), до речі, мультсеріал у колишньому Радянському Союзі з'явився на «Союзмультфільмі» в 1969–1972 рр.; створила настільні та комп'ютерні ігри. Вивчення потребує існування Вінні та його друзів у парках, які з'явилися у 1952 р., і п'яти розважальних курортах У. Діснея на трьох континентах Землі. Популярність образу літературного героя А. Мілна може бути простежена в інсценізації книги у багатьох дитячих театрах різних країн і на прикладі міжнародного проекту видання дитячого журналу, що носить його ім'я. Необхідно провести текстологічний аналіз, проаналізувати українські переклади [27; 28; 29; 30] та український переказ [31] повісті-казки, її назви та імен героїв.

Література

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» / Наук. кер. та заг. ред. О. Л. Кононко. – 3-тє вид., випр. - К.: Світич, 2009. – 430 с.
2. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) // Дошкільне виховання. – 2012. – № 7. – С. 4–19.
3. Бессараб А. О. Зміст і форма сучасного дитячого журналу / А. О. Бессараб // Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки. – 2008. – № 3. – С. 103–108.
4. Білан О. І. Розвиток зв'язного мовлення дітей старшого дошкільного віку засобами художньої ілюстрації / О. І. Білан // Дошкільна освіта. – 2003. – № 1 (1). – С. 9–14.
5. Богуш А. Вектор наступності Державних стандартів дошкільної і початкової освіти / Алла Богуш // Дошкільне виховання. – 2012. – № 7. – С. 20–23.

6. Бондаренко Ю. В. Медіа-психологічні проблеми сучасних дитячих періодичних видань / Ю. В. Бондаренко // Науковий вісник ВНУ ім. Лесі Українки. – 2010. – № 21. – С. 208–210.
7. Бочарова Н. І. Мандри з «Пізнайко» / Ніна Бочарова // Світ дитячих бібліотек. – 2009. – № 2. – С. 29.
8. Винни Пух и философия обыденного языка. А. А. Милн. Winnie Пух. Дом в Медвежьем Углу / Пер. с англ. Т. Михайловской и В. Руднева. Статьи и комментарии В. Руднева. – 2-е изд., исправл. и перераб. (Серия «Пирамида». Библиотека журнала «Логос».) – М.: Гнозис. Русское феноменологическое общество, 1996. – 221 с.
9. Галковська Т. Три роки? Час читати журнал! / Тетяна Галковська // Дзеркало тижня. – 2002. – № 27(402). – 20 липня. – С. 22
10. ГСТУ 29.6 – 2002. Видання для дітей. Поліграфічне виконання. Загальні технічні вимоги. – К.: Держкомінформ України, 2002.
11. Давидченко Т. С. Сучасна преса для дітей в Україні: переваги та недоліки / Т. С. Давидченко // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. – Львів. – 2008. – Вип. 16. – С. 123–134.
12. Давидченко Т. С. Типологічна класифікація дитячих періодичних видань в Україні / Т. С. Давидченко // Наукові записки інституту журналістики: науковий збірник / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. – К., 2008. – Т. 30. – С. 116–120.
13. Давидченко Т. С. Типологія видань Української преси. Історико-типологічний аналіз (на прикладі журналу «Барвінок») / Т. С. Давидченко // Актуальні питання масової комунікації. – 2004. – Вип. 5. – С. 29–33.
14. Державні санітарні норми в правила «Гігієнічні вимоги до друкованої продукції для дітей». – К.: [б. в.], 2007. – 26 с.
15. Заєць В. Малятко давно став сімейним журналом / Василь Заєць // Українське слово. – 2010. – 17–23 лютого. – № 7 (3465). – С. 16.
16. Здражко А. Право на дитячу мову. У перекладацькій майстерності Віталія Радчука / Аліна Здражко // Всесвітня література в сучасній школі. – 2012. – № 6. – С. 15–18.
17. Каталог видань України. 2012. – К.: Державне підприємство по розповсюдженню періодичних видань «Преса», 2011. – 202 с.
18. Кіт Н. О. Вербальне «обличчя» журналу для дошкільників у світлі дитячого сприйняття / Н. О. Кіт // Стиль і текст. – К.: 2004. – Вип. 5. – С. 100–111.
19. Кіт Н. О. Особливості конструктивно-композиційного вирішення журналу для дошкільників: єдність у різноманітності // Наукові записки Інституту журналістики. – К.: Інститут журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка. – 2004. – Т. 10. – С. 84–88.
20. Кіт Н. О. Український журнал для дошкільника: психологічні підстави та основні принципи розробки концепції видання / Н. О. Кіт // Стиль і текст. – К., 2002. – Вип. 3. – С. 218–227.
21. Коментар до Базового компонента дошкільної освіти України: Наук.-метод. Посіб. / Наук. ред. О. Л. Кононко. – К.: Ред. журн. «Дошкільне виховання», 2003. – 243 с.

22. Конвенція про права дитини // Права дитини. Збірник документів. – Львів: Оксарт, 1995. – С. 29–49.
23. Корнеєва Г. Друкована українська книга та преса для дітей у Галичині (кінець XIX – перша пол. XX ст.) / Галина Корнеєва // Бібліотечний вісник. – 1999. – № 2. – С. 25–28.
24. Круль Л. М. Загальний огляд сучасної української дитячої періодики (жанрово-тематичне розмаїття) / Л. М. Круль, Н. М. Благун // Актуальні проблеми слов'янської філології. Серія: Лінгвістика і літературознавство : зб. наук. пр. – 2009. – Вип.. XX. – С. 402–411.
25. Литвин М. В орбіті «Соняшника» / Марія Литвин // Літературна Україна. – 2002. – 5 грудня - № 44(4989). – С. 3.
26. Милн А.-А. Милн. Вини-Пух и все-все-все. Повесть-сказка. Пересказал с английского Борис Заходер / А. А. Милн // Кэрролл Л. Алиса в Стране Чудес. Киплинг Р. Сказки; Маугли. Милн А.-А. Вини-Пух и все-все-все. Барри Дж. Питер Пэн: Сказочные повести / Пер. с англ.; Предисл. Ю. Кагарлицкого; Оформл. тома и рис. А. Кошкина. – М.: Дет. Лит, 1983. – 542 с., ил. – (Б-ка мировой литературы для детей, т. 40). – С. 313–440.
27. Мілн А. А. Вінні-Пух / Алан А. Мілн / Пер. з англ. Л. Т. Солонька за ред. І. Малковича: Худож. О. Петренко-Заневський. – К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2002. – 280 с.: іл.
28. Мілн А. А. Вінні-Пух і всі-всі-всі / А. Мілн / Пер. з англ. В. Панченка: Худож. Л. Коммунар. – К.: Махаон-Україна, 2005. – 224 с.: іл. – (Подорож у казку).
29. Мілн А. А. Вінні-Пух і всі-всі-всі / Александр А. Мілн / Пер. з англ. І. Ільїна, О. Кальніченка, І. Мельницької: Худож. Е. Х. Шепард. – Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2007. – 256 с.: іл.
30. Мілн А. А. Вінні-Пух та його друзі : Повесть-казка. Для молодшого шкільного віку / Алан Александер Мілн / Пер. з англ. Л. Т. Солонька; Мал. С. О. Лопухової. – К.: Веселка, 1982. – 221 с.: іл. – (Бібл. сер.).
31. Мілн А. А, Заходер Б. В. Вінні-Пух та всі-всі-всі: Казкова повість: Для молодшого та середнього шкільного віку / А. Мілн, Б. Заходер / Пер. з англ. Б. Заходер; Переказав укр. А. Г. Костецький. – К.: Школа, 2003. – 304 с.: іл. – (Сер. «Золота бібліотека»).
32. Навчальні програми для загальноосвітніх навчальних закладів із навчанням українською мовою. 1–4 класи. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2012. – 392 с.
33. Огар Е. І. Дитяча книга: проблеми видавничої підготовки: Навч. пос. для студ. вищ. навч. закл. / Емілія Огар / Українська академія друкарства. – Львів: Аз-Арт, 2002. – 160 с.
34. Огар Е. І. Українсько-російський та російсько-український словник-довідник з видавничої справи. – Львів: Палітра друку, 2002. – 224 с.
35. Орлик О. Тенденції та розвиток сучасної дитячої періодики (2008–2011) / Олена Орлик // Вісник Книжкової палати. – 2011. – № 12. – С. 26–30.
36. Провоторов О. Дитяча періодика України як засіб розвитку мовленнєвої творчості школярів / Олексій Провоторов // Початкова школа. – 2007. – № 6. – С. 55–59.

37. Ряст Ю. Журнал, який хочеться пригорнути до серця / Юрій Ряст // *Культура і життя*. – 2006. – 29 листопада. – № 47–48(4203–4204) – С. 5.
38. Сокірян А. В. Сучасний дитячий журнал: загальна характеристика / Анна Сокірян // *Друкарство*. – 2006. – № 1 (66). – С. 25–28.
39. Сошинська Я., Бояринова О. Сучасний дитячий часопис : можливості створення і виведення на ринок / Ярослава Сошинська, Оксана Бояринова // *Вісник Книжкової палати*. – 2009. – № 8. – С. 4–7.
40. Стаднійчук Р. Сучасна українська періодика для дітей : хто є хто / Руслан Стаднійчук // *Слово і Час*. – 1999. – № 2. – С. 69–72.
41. Ткаченко О. Перші журнальні видання в Європі / Олена Ткаченко // *Бібліотечний вісник*. – 1999. – № 5. – С. 42–46.
- Філіппова О. Як наші діти пізнають світ. Дорослі проблеми дитячої періодики / Олена Філіппова // *Книжковий огляд*. – 2002. – № 9(45). – С. 72–7